

Any X (Segona època)

Baix Montseny, 23 Desembre de 1936

Núm. 406

Editorial

Catalunya... Macià...!

S'escau aquesta setmana el tercer aniversari de la mort del primer President de la Catalunya restaurada. L'Avi, clogué els ulls per sempre més, un maig gris i fred de Desembre. Amb aquests tres anys que han passat des d'aquella diada dolorosa per Catalunya, s'han escaigut hores molt difícils per la nostra terra i per la resta d'Espanya. Vingué el mes d'Octubre amb el seu dia 6, i Catalunya perdé les seves llibertats que li fóren arrabassades per un grapat de traïdors feixistòfils amb el beneplàcit dels catalans del partit «Regionalista». Repressió a Astúrias... Assassinat de Lluís de Sirval i de centenars d'obriers... Les presons d'Ibèria plenes de dignes ciutadans... Pagament de primes a les **víctims del deber**..

Tota la concupiscència d'aquells temps **governats** sota el Ceptre del Papa de Roma, tingué punt final amb el 16 de Febrer. Catalunya, reviscolava... però els enemics del poble, que no es podien avenir que amb la fredor del calaboç i amb la tenebror dels confessionaris, el poble volgués parlar lliurement, ajudats d'un grapat de **generals** perjurs i de l'escòria que regna les esclavitzades Nacions Italiana, Alemanyana i Portuguesa, planejaren el gran complot contra el poble que s'està ensangonant i destruint-se en la seva flor. .

La llibertat de Catalunya era la suprema aspiració de l'Avi; era l'estímul de tota la seva actuació...

En aquest tercer aniversari de la seva mort, Catalunya va reconquerint la seva personalitat pròpia. El Govern Català, ha emès paper moneda, que tothom té el deure de respectar i de rebre amb simpatia; és un punt més de la nostra Autonomia. L'Avi la preconitzava aquesta llibertat que ara agafa forma baix els auspicis d'una nova civilització que la ininterrompible evolució transformada amb guerra civil per virtut de la tràgica gesta dels facinerosos militars que només sabien lluir la seva gallardia(?) amb **guerres** sens enemic i amb formacions perquè feia bonic, però que no s'identificaven amb el poble que els sostenia, ajudats de la **catolicitat** de l'Església Catòlica Apostòlica i Romana...

Catalunya, la nostra terra i la d'Ibèria, un cop els feixistes hagin sigut esborrats sota la justícia inexorable d'un poble que estima la llibertat més que tot, serà lliure; lliure de totes les concupiscències d'una civilització retrassada.

El record de l'Avi Macià, en serà l'estel guidor...

J. LLADÓ PESAS

ALTAVEU

De dies ençà que la premsa en general publica amb molta profusió les primeres fotos bèliques de Madrid.

Nosaltres, en contemplar amb dolor aquestes imatges que reflexen el martiri de què és objecte la capital de la República, amb el puny clos ens inclinem davant dels herois que la defensen i que no cedeixen a les embestides de la fera feixista, la qual amb les mans brutes de sang intenta en va apoderar se'n.

* * *

Ciudadans: Compreu el segell «Pro Sanitat de Guerra». Aquest és el crit que actualment llença la premsa barcelonina. Des d'aquestes planes cridem l'atenció al nostre digne Ajuntament, i en particular al Conseller d'Assistència Social, perquè se'n faci ressò.

Es un deure de tots el contribuir a tan noble obra. Només són cinc cèntims, i si tenim present que són cinc, i cinc, i cinc... faran molts milers i veurem com aquest ajut destinat als milicians que lluiten al front per la nostra llibertat, donarà els millors fruits.

* * *

Com una colla d'escarbats repugnants dimecres passat «els ales negres» aparegueren damunt de Port-bou. Els seus objectius foren les línies frontereres. La població donà mostres de serenitat en gran. Això és el que més ens enforteix, al contemplar la magnífica serenitat del nostre poble català.

* * *

Encara?

Hom creia que les plujes de milions ja s'havien acabat... Llegim que Lleida a l'enderrocar l'ex-palau del bisbe han sigut trobats valors d'un total de 5.627.000 ptes.

Els qui es deien «representants dels pobres», ben mirat ara, amb aquestes proves a grapats que el poble els ha posat al descobert, no sabrien pas que dir.

Aquestes troballes fabuloses serveixen per a treure d'una esgarrapada la bena que als ulls molts encara tenen i que consti que aqueixes fortunes no signifiquen res amb el que es trobaria si per art de màgica poguéssim posar al descobert les que conté el cèlebre Vaticà.

* * *

El somni daurat dels infants s'acosta... Em refereixo a la setmana del nen. A Barcelona ha estat creada «La setmana del nen». Això és magnífic per nombrosos aspectes.

Al nostre poble això de tota una setmana no pot ésser, car amb un dia la festa és sobradament celebrada, però encara hi ha qui diu que aquest any el Reis no passaran. Jo pregunto: Per què no han de passar? Quin dret tenim nosaltres de privar aquesta il·lusió als infants? Que hi fa que siguin Reis, o bé pare Noël? Nosaltres sabem que els Reis polítics i els Reis de significació eclesiàstica són funestos; però Ells que no saben de política, que encara no coneixen l'odi, que no han après encara a odiar-se, que l'infant més petit té una mar tan gran d'il·lusions que hi cabriem tots nosaltres... Bah! Pensem amb Ells... comprem joguines a l'infant, però joguines que no siguin bèliques. El dia de demà ens ho agrairan. Allunyem-els-hi la visió de la guerra tan com ens sigui possible.

* * *

Hipòcrites...

Hom ha observat que d'ençà que va esclatar la revolució i guerra civil encesa pel feixisme moribund internacional, que els hipòcrites han augmentat la seva hipocresia; els oportunistes també, aprofitant-se del moment, s'han dedicat a les professions més indignes i degenerades. Avui ningú vol ésser feixista; avui tothom és sindicalista o anarquista. Hom voldria saber quina classe d'anarquistes són aquests i des de quan ho són; des de quan són sindicalistes, liberals o esquerristes, encara que amb aquestes paraules no volem pas dir que no ho siguin; però cal remarcar que els homes liberals, anarquistes i sindicalistes no es fan amb un dia. Els que ho són, ja hi neixen.

Així com tots els que anaven a l'església no eren religiosos, tampoc els que van a un estatge de Sindicats Unics, són sindicalistes de cor; perquè havem de saber que ésser sindicalista, no vol dir anar a una sindical a pendre un aperitiu o bé un café... Hi ha quelcom de més importància dintre l'organització sindicalista!

La importància cabdal, és la completa convicció; és haver-hi nascut; és tenir enrocat dins el cor des de l'infantesa, aquest ideal i mantenir-lo vibrant i ferm com una flama inextingible a través de tots els alts i baixos de totes les èpoques.

Es molt de doldre que hi hagin sindicalistes d'oportunitat, encara que es manifestin més que els altres; però per més que es manifestin, mai podran ésser-ho, perquè sempre han viscut en el món dels hipòcrites i oportunistes!

I amb aquests paràsits, cal tenir-hi mida. Els hipòcrites enrolats dins les organitzacions obreres, no col·laborant-hi de cor, entorpeixen la bona marxa i desenvolupament de les citades organitzacions...

Avant per la Llibertat!

ANDREU CASTELLÀ

La història parla...

Així era la capçalera de l'editorial del MONTSENY, últim publicat.

Parlava dels assassinats de l'any 1600 referint-se a l'Inquisició... Parlem-ne i posem a continuació una estadística macabra... Cal que ens ho anotem. Des del segle XVI fins a principis del XIX la Inquisició féu el següent:

Persones cremades vives	1	32.469
» que sucumbiren en els turments		2.344
» condemnades a galeres i a presidis amb torments horribles		289.986
Total.		322.799

Això sol correspon a Espanya.

Ara Espanya es troba en les regions en que dominant els feixistes amb els seguidors de la Inquisició... són els mateixos...; ara no cremen, ni envien a galeres... però assassinen i afusellen als republicans amants de la Llibertat i el Progrés.

* * *

LA INICIATIVA INDIVIDUAL

El 19 de Juliol serà una data marcada en la nostra història, com una de les més terriblement convulses i transformades.

La República del 14 d'Abril, que neixia d'unes eleccions democràtiques i plena de renovelladores esperances, es veia obstaculitzada sistemàticament per aquells que, com deia encertadament Nicolau d'Olwer fa pocs dies, més interès havien de tenir en conservar-la, impeding d'una manera suïcida, l'establiment d'una justícia social que havia de permetre una major convivència entre tots els ciutadans.

Aquesta tàctica els ha portat fins a encendre una guerra fraticida i criminal, valent-se dels militars espanyols, els quals, salvant honroses excepcions, sempre han estat uns servidors rastrers del gran capitalisme esclavitzador.

El 19 de Juliol marca, doncs, en la nostra història la fita de la Revolució social.

Les Revolucions, en els seus inicis, sempre són tàctiques, ja que suposen un capgirament formidable i fantàstic.

Però cal ordenar-les, cal imprimir-les-hi un ordre, cal obrir un llit per que el torrent que ha eixit de mare, torni a rutllar altre volta, no pel mateix curs que seguia, que aquest ja s'ha destroçat ell mateix, sinó per un de nou, aprofitant, però, les sinuositats que ens ha deixat el llit vell i que ens puguin servir perquè el torrent llisqui sense trobar cap salt que entrebanqui el seu curs.

A casa nostra, a Catalunya, l'economia està bastida damunt d'una menestralia rica en iniciatives i treballadora per demés. Al treballador de casa nostra, res el caracteritza tant com aquell adagi castellà que diu «el catalán, de las piedras saca el pan».

Sense aixó, sense aquesta laboriositat del poble català, sense l'esperit d'estalvi (no de gasiveria que sempre ens ha caracteritzat), haviem arribat a ésser un dels pobles més fermes, més potents i capdavanters de la Península.

No la destrochem aquesta menestralia, aquesta petita burgesia que amb el seu esperit treballador pot donar, dintre la Revolució, un rendiment aprofitable.

No desterrem de l'esperit del treballador el sentit de l'estalvi que (mentre no arribi el dia de la Transformació humana en la que tots els homes ens sentim responsables de nosaltres mateixos,

obrant amb plena consciència del Be i del Mal) pot, encara, ésser una força per la nostra economia de demà.

Hi ha persones que es creuen que és precís treure en absolut tots aquests prejudicis perquè diuen que es fomentar ambicions i crear paràsits per mitjà de l'acumulació de capital de la qual venen els més grans mals, ja que d'ella neix després el gran capitalisme que tots estem interessats en que no torni a rebrotar, puix que d'ell deriven els odis entre els individus de la societat, ja que fa possible que uns despenguin en àrgies i platxeries l'energia desplegada pel treballador per tenir el necessari per viure i que a vegades aquesta energia no li abastava per les seves necessitats familiars ja que no era suficientment renumerada.

Hi ha un mitjà per evitar això. Enderrocar la Llei d'herència. Amb el seu enderroc s'evita:

1.er L'ambició dels pares d'acumular capital perquè els fills no hagin de «patir», segons alguns, que jo no crec que sigui patir el treballar per una persona en plena possessió de facultats físiques.

2.^{on} S'estipula el treball, ja que si el fill no pot entrar en possessió del capital dels pares (que ha de passar a l'Estat quan els fundadors de la família hagin deixat d'existir) aquests es preocupen de fer-lo treballar, o pel contrari, s'en preocuparà ell quant vegi que sense treballar no podrà viure.

Aquests són els avantatges que resulten a primera vista, que si ho profunditzem, alguns altres n'hi trobaríem.

Jo crec que no pot matar-se de cop i volta la iniciativa privada posant-la al servei de la col·lectivitat perquè ens falta a la immensa majoria, una preparació molt extensa, per que hem de veure com a Rússia, a la gran i noble Rússia, l'any 1924 o sigui 7 anys després de la grandiosa Revolució, encara existia la petita burgesia, i avui 19 anys després, estem veient com dóna pas a la iniciativa privada.

Ah, però, Rússia no deixarà que rebroti el gran capital. Experiències massa penoses n'ha tocat per permetre-ho. Nosaltres tampoc hem de permetre-ho i per tant, la manera de combinar els dos punts, jo crec que és aquesta. Suprimint la Llei d'herència i no permetent la creació de paràsits i estimulants al mateix temps l'amor al treball que és el que, en definitiu, ha de regir els destins dels pobles.

AGUSTÍ PENA

No és digne de manar a altres homes aquell que no és millor que ells, com també aquell que no sap manar-se a si mateix.

Ciró

ADMINISTRACIO LOCAL

Estat de Comptes formalitzat el 20 de Desembre del 1936

Els ingressos de 5 % dels jornals i quotes de Repartiment extraordinari, consten en un compte apart

INGRESSOS	64.979'55
DESPESES	59.543'85
En caixa el dia 20 de Desembre	5.435'70

Ingressos

	Pessetes
Dbre. 4 Existència en caixa	33.457'87
4 10% import de 6 sacs de castanyes a 20 ptes. sac	12'
4 Donatiu Palà i Cia.	200'
5 Venda 34 cargues carbó a 30 ptes. carga a l'Ajuntament de Gramanet del Besós	1.020'
5 Venda 32 cargues carbó a 27 ptes. carga a l'Ajuntament de Gramanet del Besós	864'
5 Miquel Deulofeu. saldo multa	400'
5 Teresa Garcia Pont » »	400'
5 Josep Banús d'Esplugues venda 30 cargues carbó a 30 ptes. carga	900'
7 Blai Panareda, saldo multa	400'
7 Jaume Gual Vilà donatiu 2 ^a vegada	50'
7 Josep Santamaria » 3 ^a »	50'
8 Entregat per Genís Pedro a compte del préstec atorgat al Sindicat en data 22 d'Agost passat; aquestes ptes. han sigut entregades pels companys Gregori Martínez, Jaume Deulofeu, Felix Borrell, Geroni Gazquez i Francesc Espinàs a raó de 30 ptes. cadascún. Falten a pagar els següents: Ginés Muñoz Alfons Segura i Josep Martinez.	150'
8 Ingressat en concepte Comissió venda de bolets del mercat del dia 2 del corrent	5'
9 Reintegre dels obrers de cân Presas de Montnegre per pagament indegut	55'
9 Per venda de 30 cargues carbó a 30 ptes. carga a J. Bonsoms de Sant Joan Despí	900'
9 Per venda de 8½ cargues i 3½ a 30 i 27 ptes. respectivament	359'50
9 De la casa Armstrong per venda de 2946 kg. de suro a 95 ptes. els 1000 kg. menys 0'15 ptes timbre	279'75

Despeses

	Pessetes
Dbre. 4 Josep Boronat per compte del seu cunyat Esteve Rius pel seu sou de 23 dies del mes de Novembre en concepte dels serveis de mestre prestats a les escoles d'aquesta vila	168'65
4 Pere Comes pels seus serveis de mestre durant el mes de Novembre passat	200'
5 Carme Salamaña per 22 hores emprades en la neteja de les Escoles de la localitat	22'
5 Maria Campdepadrós, pels seus serveis prestats a l'Hospital de la vila	50'60
5 Rosa Horta, 20 hores emprades en la neteja de les cases Consistorials	20'
5 Al sepulturer Jaume Burrell pels seus jornals de la setmana	50'
5 Ajuntament de Fogars de Montclús per la comissió de 4 pt. establerta per carga de carbó en concepte de 192 cargues	768'
5 Carreter de cân Riera, Josep Burrell, pels seus jornals de la present setmana	63'25
5 Pilar Pallarés, 15 hores emprades en la neteja de les Escoles	15
5 Despeses trasllat a aquesta localitat del company ferit al front, en Marín Iglesias Siguero	122'50
5 Despeses Comissió Economia i Agricultura	52'65
5 Josep Terradas per ésser repartides entre els peons i jornals de carro esmerçats en la construcció de les Escoles de La Batllòria	976'40
5 Al Sindicat Agricol La Pansa per jornals efectuats al Sanatori des del 23 de Novembre fins el dia de la data	504,70
5 Al recader Pere Tauler, en concepte del seu treball per diversos reca-	

(Continuació)

Ingressos

	Pessetes
Dbre. 9 Comissió venda bolets mercat 9-12	2'
9 Joan Campreciós d'Esplugues venda de 30 cargues carbó a 27 ptes. la carga	810'
9 Del mateix per saldo de la venda de 30 cargues a 27 ptes. efectuada el 3 del corrent	310'
10 De la família Casi, donatiu	25'
10 De Joan Campreciós d'Esplugues per venda de 33 cargues de carbó a 27 ptes. carga	891'
10 Ingressat de la venda del mercat de la data	4.398'20
11 De J. Riera d'Arenys de Munt venda de 7 cargues de carbó a 27 ptes. la carga	189'
11 D'Esteve Gallardo per venda de 1/2 carga carbó a 30 ptes.	15'
11 Per venda 1 carga carbó a 30 ptes. la carga	30'
11 De Marc Ortiz comissió venda de castanyes	8'

(Continuarà)

(Continuació)

Despeses

	Pessetes
dos efectuats a la capital i reintegrament quantitats bestretes per medicaments.	74'95
5 Factura paletes per diferents treballs efectuats durant la present setmana al Sanatori.	82'30
5 Factura paletes treballs de la present setmana a les Escoles	5 628'65
5 Factura paletes treballs de la present setmana a les Escoles de La Batllòria	2.043'40
5 Factura paletes, obres explanació travessia Avg. República	160'80
5 Factura paletes, per obres efectuades al Sanatori	511'
5 A la Cooperativa de fusters per diferents treballs efectuats a les Escoles de la Batllòria	870'60
5 Vicens Sagristà, factura materials	85'25
5 Factura Pintors, escoles	217'25
5 Josep Deumal, per treballs tallar arbres a can Maynou	360'

(Continuarà)

Futbolístiques

Al inaugurar aquesta secció en aquest periòdic, ens proposem que aquest, sigui un mitjà per posar al corrent de tot el de més interès en la nostra vila, amb la informació verídica, que procurarem fer-hi a l'ensem que imparcial.

* *

El passat diumenge dia 20 a les 3'15 de la tarda, els equips del Tordera F. C. i el Baix Montseny S. C., jugaren un partit en el que als 7 minuts de joc i per obra de Ventura, es marca el primer goal. El segon i tercer, es marcaren amb relativa rapidesa, el que motivà una reacció del Tordera amb un formidable xut del seu interior esquerra que el nostre porter, considerat a prova, parà amb bon encert. També per obra d'Esquí i Masferrer, es marcaren els goals quart i cinquè.

A les 4, comença la segona part en la que el Tordera, als quatre minuts de joc, marcà un goal, per una mala interpretació entre mitjos i defenses. Per la nostra part es marcaren el sisè, setè i vuitè goals, amb poca estona.

Els jugadors dels colors Montsenyencs, Vera, Masferrer, Ventura i Ninou, molt encertats. El porter del Tordera, també força encertat, ja que salvà al seu equip d'una derrota major. L'arbitr discret.

J. V. A.

Cinematogràfiques

Aquesta secció, ha estat creada per procurar d'informar als nostres convilatans, de les pel·lícules projectades al «Mundial», ja que no n'hi ha cap més, cosa que farem amb tota imparcialitat.

En primer lloc, adrecem aquesta demanda al «Sindicat Unic d'Espectacles»: Voldriem que al llenç Baix Montsenyenc, es veiessin projectades pel·lícules Esportives, Culturals, Socials i Científiques.

* *

Els films projectats diumenge passat al «Mundial La Generalita i Mares de China, maresquen general elogi.

La primera, una sencilla Opereta desenrotllada en principi a les illes Hawai i el final, a l'acadèmia militar de West-Point, Dick Powell i Ruby Keeller protagonistes del film, admirables amb els seus papers.

La segona, és un film bó. Al començar, es fa pesat, però després el dinamisme i l'espectacularió capten, vulgues no vulgues, l'atenció del públic. Clarck Gable, principal rol, molt encertat; els altres artistes, també. La fotografia, excel·lent. El doblatge, molt reeixit encara que amb una mica massa de diàleg que el fa quelcom difícil d'entendre.

A. R. C.

El Pueblo tiene la palabra

Escucha, atiende y determina según las necesidades. Ese es tu sagrado compromiso.

¡Oye! ¡Anda! ¡Decídetel! ¡Tu, mi querida y hasta aquí pobre humanidad! ¡Tu que naciste entre un montón de escombros de la putrefacta sociedad capitalista, y que fuiste sometida y arrastrada por entre los lupanares! Tu que naciste en una sociedad que no supo remediar ni preveer sus defectos. ¡Aquella que se desarrolló entre el tintineo de las copas repletas de champán, y que hasta hace poco te empujaba... que aún sientes sobre tus espaldas, la mano del «Señorito» que se crió entre pañales de seda; del «Señor» de la comarca y... ¡Cuidado! ¡Mucho cuidado, que es el «Señorito»! ¡A tí! A ti te llamo a la reflexión, para que me digas si es posible que lo que para siempre cayó, repita sus azañas, con el mismo descaró que hasta el 19 de Julio; porque, hay quien cree, que la revolución, es cuestión de comerse un tomate con sal, o bien se trata de la fiesta de la calle; más no. No es eso.

¡Oye pueblo! Oye la voz de uno, que luchó antes, como tu luchas ahora; por la revolución, pero que hoy, no presume ni quiere colocarse, en el grado de superioridad de llamarse revolucionario! Estate atento, y observarás en el horizonte, las indicaciones, que más adelante te hará y, que aunque pocas y tristes son grandes y ciertas. ¡Míralo! ¡Ese es! ¡Ese que luce estrellas en las bocamangas!

Pues ese hombre, que luce una estrella como si fuesen brillantes — porque que más da si ahora somos todos antifascistas — la gente desde hace poco dió en llamar revolucionario, pues dentro de no mucho tiempo el mismo se las arrancará ante el estrepitoso fracaso de no ser de ninguna utilidad revolucionaria; pues ese niño presumido no es un hombre sino una escoria, lo peor de la sociedad que nace. Ahora, mira a aquel otro que tiene una torre lujosamente amueblada, y en su alrededor un puñado de piratas, que forman su guardia Imperial; pues ese, es el moderno «caballero»! ¡Este es el camino que se quiere dar este hombre que deshonor esa palabra tan dulce... tan sagrada... Pues esos, querido pueblo, fueron los eternos martirizadores de tu hermana la humanidad afligida, tus eternos tiranos, que con ellos te enfrentas en la trinchera, y que te asesinan por la espalda, como han hecho toda su vida.

¡Pueblo! despierta porque de lo contrario, estás en peligro, tu vida está seriamente amenazada; lucha allá lejos, pero sigue los pasos muy de cerca. písale los talones hasta exterminarlo, y después duerme tranquilo con el fusil en la mano para que las ideas modernas de renovación, eterna congoja de los pueblos, sigan su curso, y no sufran la pesadilla de tantos años.

Tu tienes la palabra, y tu tan sólo eres quien tienes que dirigir tus propios destinos.

ANTONIO CONESA

OBJECTIVITATS

Del dinou de juliol ençà s'han presentat davant el poble espanyol o més ben dit a la reraguarda dels fronts governamentals uns sens fi de problemes, la resolució dels quals per llur estructura pertoca sense cap mena de dubte al poble, per ell és la solució, doncs a ell toca resoldre'ls.

La sublevació militar ha pres amb aquests quatre mesos una violència, un increment, (gràcies a l'ajut de potències estrangeres) per tothom insospitat, el que als primers moments semblava una lluita de carrers, ha passat a ésser una guerra amb totes les seves tràgiques conseqüències.

Ofegada a Catalunya la sublevació d'una manera ràpida i heroica i essent el front transportat a uns centenars de quilòmetres de nostra terra, els organismes socials es llençaren amb un afany just i pletòric d'ilusions, a la seva emancipació, però també amb una manca de cohesió de irresponsabilitat, de visió dels moments en que viviem que forçosament havia de produir una confusió i un ambient de indisciplina, ambient perillósíssim quan un poble recorre una trajectòria revolucionaria.

La realitat ens ha demostrat d'una manera rotunda, que les improvisacions no condueixen a res pràctic, tots els actes i fets que tenen per base una revolució, necessiten una estabilitat mínima, una responsabilitat i una directriu; si fem un balanç del dinou de juliol ençà, veurem que tots els actes i disposicions que s'han portat a cap no assoleixen d'un bon tros els factors imprescindibles avans esmentats. Els partits eminentment revolucionaris, necessiten com a base elemental un programa concret i definit i com a base essencial una preparació individual revolucionària amb plena responsabilitat; els partits revolucionaris de l'Espanya antifeixista, estan proveïts d'una manera molt migrada d'aquests factors i els pocs que hi han s'han creat durant aquests quatre mesos d'experiència, els organismes responsables estaven desprevinguts, els ha sobtat aquest daltabaix, no estaven preparats i la seva norma creadora ha sigut la improvisació.

Ha quedat demostrat, que per guanyar una guerra es necessita un exèrcit i per tenir aquest, una disciplina i per tenir una disciplina, una instrucció; el mateix podriem dir per portar a cap una revolució, s'ha de passar per un procés preparatori per arribar al final i sinó, és corre el risc de volguer fer una revolució sense revolucionaris.

CLID

Bloc de Notes

Reunió

Dissabte dia 17, va reunir-se la Cooperativa «La Previsora» d'aquesta vila.

Va llegir-se l'estat de comptes per partides, les que fan un total de 30.989,35 entre obres i mobiliari.

Es prengueren els següents acords:

Instal·lar un telèfon a la societat.

Nomenament d'un Caixer a la botiga amb el sou de 125,05 ptes mensuals.

Cada Secció de venda tindrà el seu dependent el qual extindrà un taló pel valor de les despeses fetes pel client i aquest pagarà a la Caixa.

A fi de fer més fàcil l'administració, s'acordà que el soci, al comprar els gèneres, li fora estès un comprovant pel valor dels mateixos i quan reunits, sumessin una quantitat de 50 o més pessetes, aquestes, serien anotades a la llibreta de canvi. Dirigint-se però al Secretariat, serà fet el canvi amb moneda social en quantitats de 50 pessetes o més.

S'estableix el segur de defunció i el de maternitat a partir del nou any, que serà de 100 ptes. pel primer i de 40 pel segon amb moneda social.

Visita

Dissabte passat, el Conseller de Cultura del nostre Ajuntament, rebé la visita de l'inspector Ferrer que va visitar els grups escolars locals i va anunciar el proveïment de 14 places de mestre.

Reunió aplaçada

La reunió que havia de celebrar-se al Casal Català Republicà el diumenge passat, va ésser aplaçada per causes majors, tindrà lloc a la mateixa hora el diumenge vinent.

Dels articles firmats en son responsables llurs autors.

DELS DIARIS

Quina moral és aquesta?

A Catalunya s'utilitzen i es gasten inútilment una enorme quantitat d'automòbils, amb la consegüent despesa de gasolina.

Centenars de Comitès, Departaments municipals, controls i serveis secundaris van i venen en automòbil per aquestes avingudes i carreteres. Sembla que ja no es pugui anar en tren o en autòmibus. O a peu. Hi ha comitè que disposa de diversos cotxes. Una severa revisió demostraria que en el noranta per cent dels casos l'automòbil no té altre justificació que el caprici i la comoditat personal dels seus ocupants. Barcelona i tot Catalunya són plens de cotxes en aquestes condicions. Estúpida i consumen milenars de litres de gasolina diaris.

Mentrestant, a Madrid falten vehicles per a l'evacuació. ¿Quina moral és aquesta del *brillant milicià, armat fins a les dents*, repapat a l'interior d'un automòbil que en realitat no va enlloc, a desgrat de la velocitat suïcida i de la ignorància de les ordenances del tràfic, mentre a la Capital de la República falten cotxes per evacuar dones i infants que han de sortir d'aquell infern on només els espera la fam i la mort? ¿Quina moral és aquesta, preguntem a qui vulgui escoltar-nos?

Al nostre poble, també es pateix aquesta mania. Veïem molt sovint, que per no anar enlloc, es presum de cotxe. Per segons qui, aquesta guerra, és un *paradis prohibit* i hem d'anomenar-los aprofitadors de la revolució.

Ordre d'incorporació

El nostre bon amic i mestre En Josep Bernat i Gallofré, ha rebut l'ordre d'incorporació al segon regiment d'Infanteria de la segona Divisió.

Ferit de Guerra

Procedent de l'Hospital de sang de Cambrils (Tarragona), dilluns a la nit arribà el nostre canvi, milicià en la lluita contra el feixisme, en Salvador Ballada Maynou. Li desitgem un ràpid restabliment.

Per donatius

Ahí a la tarda, va venir un camió de Granollers a recollir paquets i queviures pels milicians de la columna del Vallès Oriental.

En Julià Jaz, milicià

El nostre simpàtic repartidor de MONTSENY s'ha allistat a les Milícies antifeixistes. Ja saben els nostres lectors la gran estima dels seus serveis. Esperem que l'amic lluitarà amb el mateix entusiasme que secundava l'obra de la Premsa local.

Arranjament

Hem vist que per la Conselleria d'Obres Públiques municipals ha sigut ordenat l'arranjament de la cloaca de l'Avinguda de la República.

Mol bé. En ocasió oportuno avisarem les falles dels serveis públics que notem.

Més acerres!

S'està portant a cap la construcció d'acerres als carrers nous que hi mancaven.

Una suggerència: No podrien fer-se també davant les andanes dels nínxels del Cementiri, per treure per sempre més l'herbei dels passadissos? Ens consta que molts propietaris pagarien gustosament la part que els correngüés i que repartida seria ben petita.

Notes meteorològiques locals

Mes de Desembre

Setmana del dia 15 al 21

Dies	Vent		Núvols		Algua Caiguda en 24 hores m.	Temperatures		Pressió atmos- fèrica	Húmitat Relativa de l'aire
	Direcció	Força	Dècimes cel cobert	Classe núvols i direcció		Màxima	Mínima		
15 Dimarts	15	S	5	10	Fr. Cu	9	0	746	79
16 Dimecres	16	ESE	3	0		12	-1	750	85
17 Dijous	17	SE	3	0		13	2	754	85
18 Divendres	18	SW	6			14	4	755	95
19 Dissabte	19	SW	6	10	Fr. St	14	-1	757	98 ^o / _o
20 Diumenge	20	S	5			13	1	757	95
21 Dilluns	21	S	2	10	A. St	12		755	85

Temperatura Màxima; 14 graus els dies 18 i 19; Mínima; 1 grau sota zero els dies 16 i 19; Precipitació (pluja) nul·la.

BREU COMENTARI: El fred ha minvat considerablement a causa dels vents del S. i SW.

La humitat és molt intensa i es registren boires baixes a la matinada. El dia de més intensitat fou el matí del dia 19 en que l'Higrometre registrà 98°/_o d'humitat.

El dia 21 finí la tardor. En definitiva la tardor ha estat relativament freda ja que s'han registrat 9 gelçades, la més important la del dia 9 amb 7 graus sota zero.

A. CORTADA

Les Joventuts Llibertàries, no poden, ni deuen, ni volen, oblidar els seus germans del front que lluiten per fer-nos millor la vida de demà. A l'igual nostre, tot el poble de Baix Montseny, que sabem està al nostre costat i al costat dels braus milicians. Sabem, doncs, que aquest poble respondrà a la petició que li fem.

Volem i organitzarem un comboi pel front per a portar-los-hi a fi d'any i que serà per tots els nostres milicians i de tots els fronts. Esperem que tots hi contribuïeu en la forma que els vostres mitjans us permetin.

Pels nostres germans. Porteu donatius al Centre de les Joventuts Llibertàries.

Qualsevol aportació en metàl·lic o en efectes serà ben rebuda pels qui ho esperen tot de nosaltres!

Gràfiques Unificades
Baix Montseny

15 cèntims